

נחל"י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 820
פרשת ראה תשפ"ג

רית	שבת צאת	שבת נישת	הדלקת נרות
20:43	20:04	18:52	ירושלים
20:41	20:07	19:09	תל-אביב
20:43	20:07	19:02	חיפה
20:42	20:05	19:09	באר שבע

דבר ראש הישיבה

תשובה

השער הראשון לתשובה היא הבושה • על האדם להרבות בבושה עד שיסימיק מבושה על שציער את הבורא עולם • בכח הבושה זוכה לטהרת הלב לשמחה ולהכנעה אמיתית

בשבעה ימים, אנו נכנסים לחודש אלול, חודש התשובה. רבינו הקדוש כתב בתורה ו', שעיקר כוונת אלול ועיקר יסוד התשובה היא שישימע בזיונו ידום וישתוק. ההסבר הפשוט ל"שימע בזיונו ידום וישתוק" הוא שכאשר משיהו מבזה אותי, אז עלי לשתוק, וכך אני זוכה לתשובה. ועל כן צריך לחכות עד שמישהו יבזה אותי, ואז אזכה לעיקר התשובה.

כך נראים פני הדברים מלמעלה, אבל אם נתבונן מעט פנימה נראה שהכוונה הפנימית של "עיקר התשובה שישימע בזיונו ידום וישתוק" היא לא בזיונו חיצוני שמישהו מבזה אותי, אלא הביזיון הפנימי שאדם מקבל מהמעשים שלו וממצבו הרוחני, דהיינו שכאשר יש לאדם ביזיון ממצבו הרוחני, עליו לשתוק ולקבל זאת באהבה, ולהמתין עד שיתקרב שוב אל הקדושה. ועל זה אומר רבינו שכוונת אלול היא להיות בקי ברצוא ובקי בשוב, כי כשעושים תשובה יש עליית וירידות עד שזוכים להיכנס אל היכל הקדושה.

כבוד המלך

כאשר מקבלים את הביזיונות באהבה, יש בזה תשובת המשקל על מה שאדם השתמש בכבוד לצרכו. כי מי שקיבל כבוד והשתמש בכבוד הזה לצרכו, היה לו 'כבוד מלכים' שהוא 'כבוד מדומה' שהכל חוקרים ושואלים אחריו מי הוא זה ואיזהו, אך באמת אינו ראוי לכבוד זה, אבל כאשר אדם מקבל ביזיונות באהבה, לכבוד ה' יתברך, אז הוא זוכה לכבוד האמיתי, שהוא כבוד אלקים, ולתשובה אמיתית, בזכות הענוה שלו וקבלת הביזיון באהבה. נמצא, שהתשובה תלויה בענוה, כי כאשר יש ענוה זוכים לקבל את הביזיונות באהבה, ואז עושים תשובה אמיתית.

בהמשך תורה ו' אומר רבינו הקדוש שכאשר זוכים לענוה, ומקבלים את הביזיון באהבה ושותקים, על ידי זה זוכים להפוך את הדם שבחלל השמאלי מדם, ואז זוכים לתשובה על ידי הכנעת הדמים העכורים שבחלל השמאלי שבלב.

על זה כותב רבי נתן בעלים לתרופה, וזה לשונו: "וכל זה הוא סוד כוונת אלול, שהוא להכניע הדם שבחלל השמאלי. והתיקון על ידי שיהפוך מדם לדם, לסבול ביזיונות ושפיכות דמים מכמה צדדים..." "עכ"ל.

רבינו רוצה שנגיע אליו לראש השנה ונבוא לצינון הקדוש בראש השנה מתוך תשובה, עם לב נשבר וענוה ושפלות, וכך נגיע לשמחה פנימית אמיתית. וידוע שאנ"ש היו עוסקים בתורה ו' בחודש אלול כהכנה לתשובה של הימים הנוראים.

יהי רצון שנזכה כל השנה לקיים את העניין המבואר בתורה ו' - "שימע בזיונו ידום וישתוק", וכך נזכה תמיד לתשובה אמיתית, באהבה ויראה. שבת שלום ומבורך!

בזיונו ידום וישתוק. ההסבר הפשוט ל"שימע בזיונו ידום וישתוק" הוא שכאשר משיהו מבזה אותי, אז עלי לשתוק, וכך אני זוכה לתשובה. ועל כן צריך לחכות עד שמישהו יבזה אותי, ואז אזכה לעיקר התשובה.

כך נראים פני הדברים מלמעלה, אבל אם נתבונן מעט פנימה נראה שהכוונה הפנימית של "עיקר התשובה שישימע בזיונו ידום וישתוק" היא לא ביזיון חיצוני שמישהו מבזה אותי, אלא הביזיון הפנימי שאדם מקבל מהמעשים שלו וממצבו הרוחני, דהיינו שכאשר יש לאדם ביזיון ממצבו הרוחני, עליו לשתוק ולקבל זאת באהבה, ולהמתין עד שיתקרב שוב אל הקדושה. ועל זה אומר רבינו שכוונת אלול היא להיות בקי ברצוא ובקי בשוב, כי כשעושים תשובה יש עליית וירידות עד שזוכים להיכנס אל היכל הקדושה.

להכיר בגדלות הבורא

כדי לזכות לקבל את הביזיונות הפנימיים והחיצוניים באהבה, צריך לזה הרבה ענוה. כי כשאדם עושה תשובה יש לו הרבה ביזיון ובושה ממעשים, שעל זה נאמר "כסתה כלמה את פני", כי בתחילת התשובה יש לאדם הרבה ביזיונות, כי תשובה עושים מתוך בושה שמתביישים מהשם יתברך. דהיינו שכאשר אדם רואה את גדולת הבורא ואת קטנות עצמו אז הוא עושה תשובה, וככל שהוא רואה זאת יותר כך תשובתו גדילה יותר, כי אז הוא מתבייש יותר מהשם יתברך.

נמצא, שתחילת התשובה היא הבושה, כי כאשר אדם מתבייש מהשם על מצבו, אז הוא מתחיל את צעדי התשובה שהם: חרטה, וידוי, עזיבת החטא וקבלה לעתיד. כל התהליך הזה מתחיל בראשיתו מן הבושה, לכן אומר רבינו הקדוש שעיקר התשובה היא שישימע בזיונו, כי בלי הביזיון שמביא לבושה ולחרטה אי אפשר לעשות תשובה.

ידום וישתוק

על זה כותב רבי נתן (הלכות ספירת העומר א') שזה בחינת התשובה, שעיקרה על ידי הבושה, על ידי דמימה ושתיקה, וכמו כן בפרטיות באדם עצמו עיקר התשובה כשמתבייש לפניו יתברך ועושה עצמו כבהמה

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

חופש שמש ונוף ו... רוח הדברים...

אי פתיחת ספר לימוד ימים שלמים, ועוד התנהגויות שלא מתקבלות על הדעת בימים כ"תיקונם", גם זה תלוי בהחלטתנו, אם נשווק את ימי בין הזמנים - יומי דפגרא וכדו', כימי פורקן, ימים שלא חייבים, וימים שמותר... אז זה מה שנקבל, אבל כאשר המסר לימים אלו הינם, משהו כמו ליתן רוח בין פרשה לפרשה, מנוחה וצבירת כוח, וכמו שרביה"ק מביא (ליקוטי מוהר"ן תורה ט"ז) **כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְצַדִּיק לְהִיּוֹת מְחַשְׁבָּתוֹ מְשׁוּטָט תְּמִיד בְּחֻכְמוֹת עֲלִיּוֹנוֹת כִּי לְפַעְמִים צָרִיךְ לְצַאת לְחוּץ לְעֶסֶק בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם כְּמוֹ שְׂאֵמְרוֹ חז"ל (מְנַחוֹת צט): פְּעָמִים בְּטוֹלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶה הֵיא קַיִימָה, (ליקוטי מוהר"ן ח"א ל"ה, ח"ב ע"ח), הבנה זו תיתן רוח אחרת לימי בין הזמנים.**

כמובן שדבר ראשון זה בדוגמא האיטית, מצד ההורים החיים גם בביה"ז ממשיכים כרגיל, תפילה בזמן, ארוחות מסודרות, לימוד יומי עקבי וכו', אז גם הילדים צועדים בתוואי של השביל, אל מול הנוף הבראשיתי כבדורות עברו, השמש זורחת על פניהם, כשרוח הדברים מנשבת על פניהם ומבריאה אותם. כשיוצאים לאיזה נסיעה או טיול, הוא נעשה באופן מבוקר, בתכנון מדוקדק מראש של ענייני תפילות הלכות וגדרים, ללא התרים של בדיעבד, וכן אותו אפקט שנעשה ביציאה למקום יקר, ניתן להפיק גם בפעילות ביתית, אמנם פשוטה אבל מקרבת לבבות, וללא בזבז מיותר, ועוד רעיונות למכביר, אבל העיקר תלוי ברוח הדברים וכפי שמציגים אותם.

לסיכום: יכולים אנו לראות שתי משפחות, ולשתיהם בין הזמנים באותם ימים, ואף מאותו מוסד לימודי, אבל בכל אחד זה משהו אחר, לפי הפנימיות של רוח הדברים, כעין מה שרביה"ק אומר בשיחות הר"ן (ס"ל י"ד): **אֲנִי מְקַנָּא מְאֹד אִישׁ כְּשֶׁר (שְׁקוֹרֵין עֲרִלְיָךְ יְהוּדִי), כִּי נִדְמָה שְׁהוֹלֵךְ בֵּין אָדָם עִם דְּקִין וּפְרָכְאוֹת וְאֲבָרִים כְּשֶׁאָר כֹּל הָעוֹלָם וְאָף עַל פִּי כֵּן בְּאֵמַת הוּא עֵנֵן אַחַר לְגַמְרִי, כִּי אִישׁ כְּשֶׁר יָקָר מְאֹד אֲשֶׁרֵי לוֹ. וְכֵן לְגַבֵּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, קט"ז) אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא כְּמוֹ מְדִינֹת אֵלוֹ מִמֶּשׁ וְעַפְרָן יִשְׂרָאֵל הוּא בְּמִקְרָא וְדַמּוֹת כְּמוֹ עֵפֶר מְדִינֹת אֵלוֹ מִפְּמֶשׁ... כִּי בְּאֵמַת בְּדַמּוֹת וּתְמוּנָה אֵין חֲלוֹק כְּלָל בֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבֵין שְׂאָר מְדִינֹת, לְהַבְדִּיל וְאָף עַל פִּי כֵּן הֵיא קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד בְּתַבְלִית הַקְּדוּשָׁה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה מְאֹד.**

בלב דופק היא ליוותה אותו לתחנת הרכבת, קדמו לכך שבועות של ציפייה והכנה ליום זה, כן זה כבר לא חלום בנה הגדול עולה לשיבה גדולה, לשם כך עליו לגלות למקום תורה, בלב הומה ארוה לו מזודה עם בגדים, חולצות, מכנסיים, מאפה וכו' וכדו', הכל בלב חם של אמא, דואג וחושש מחד, שמח ועולץ מאידך, כשעלה לרכבת מלמלה לגאות הרגש פרקי תהילים, נפנפה לו לשלום, ואחר נפנתה והלכה לה לביתה באווה של אמא יהודייה.

הטלגרמה הראשונה לא איחרה להגיע, על כך שהגיע לשלום ובס"ד טוב לו, המכתב היה כתוב במילים מדודות, בגלל המחיר היקר של כל מילה, כך השתדל לדווח מידי פעם על מצבו, או לבקש את החסר, יום אחד הגיע הטלגרמה וכה נאמר בה: **"נִקְרְעוּ לִי הַמִּכְנָסִיִּים, אֲנִי צָרִיךְ כֹּסֶף לְחַדְשִׁים"**, הטלגרמה התקבלה ביום שישי בלחץ של ההכנות לשבת, האמא קראה את מכתב הטלגרמה וכעסה, איזה חוסר דרך ארץ ככה לבקש? מדוע לא כתב בבקשה, מה אנוחן רוטשילד? והחליטה להתעלם, לאחר שבוע שוב נתקבלה הודעת טלגרמה, **"נִקְרְעוּ לִי הַמִּכְנָסִיִּים, אֲנִי צָרִיךְ כֹּסֶף לְחַדְשִׁים"**, באותו יום היה שמחה במשפחה, לב של אימא לא יכול להכיל כזה צער, שבנה יך כאחד הקבצנים עם מכנסיים קרועות, ובפרט שמתקרב הוא לגיל השידוכים ומה יאמר...

ובכן כן תהליך קבלת דברים בחיינו מושפע מגורמים שונים, בסיפור שלפנינו הסביבה השפיעה על ההסכמה, בדור תקשורתי כשלנו רואים אנו שפרסומות מסיפיעה על ההתייחסות למוצר, אותו מוצר ללא הפרסומות דבר אחר ממש, וכשרוצים למכור בית תמיד יסדרו אותו לפני בוא הלקוח, ובמפגש ליעוץ כשנעשה במשרד ממוזג, מול יועץ על כסא מסתובב, בקבוק קולה קר שנמזג לכוס עם לוגו, ועיצץ שתואם את צבע הקירות, נבין שאנו צריכים לשלם טבין ותקילין לשעת הפגישה, אולם כשחבר בשטיבל בין מנחה למעריב, יאמר אתה עצה נגיד מקסימום שוכווייכחחחח! אחד גדול, מה לעשות כך נברא בן אנוש.

ומבא בספרים על הפסוק: **כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעַבְדְּךָ אֶת ה' (שמות י', כ"ו)**, שמדרכי של היצר הרע נלמד להילחם בו עצמו, הורים רבים מתלוננים על תפילה מאוחרת בחופש,

הילדים צועדים בתוואי של השביל אל מול הנוף הבראשיתי כשרוח הדברים מנשבת על פניהם...

עוד לא מנוי?
קבל מגזין חינוך להכרות!

היעד: **10,000 ילדים** - כ-2000 בתי אב שיצטרפו למגזין שמחלה - מגזין הילדים של ניצוצות

הוא de הנה וסיפוק וחוכן איכותי לחיים טובים יותר עם "תורת רבין הקדוש רבי נחמן, אליהם וכל בני החסידות."

הרשמו עכשיו!

02-623-1218

ניצוצות

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' ניצוצות - טופס הרשמה

מה גורם לאדם לבחור בקללה?

על פי האמור ניתן להבין מדוע פתחה התורה הקדושה את הפסוק של מצוות בחירה במילים: 'ראה אנכי, לומר לאדם: 'הבט נכון על עצמך'!
אל תשכח להיכן אתה שייך! זכור היטב את הכח להצליח הטמון בק! אל תיפול לרשת הייאוש!

...

בעמדנו לקראת ימי 'חודש אלול', החודש בו בני ישראל עוסקים בחשבון הנפש ובתיקון המעשים, חודש שיש בו מצד אחד קרבה ואהבה, שכן אל"ל ר"ת **אני לדודי ודודי לי**. ומצד שני רעד ופחד, כפי שמתאר רבי נתן זע"א את הפחד שהיה אצל רבי נחמן מברסלב זע"א בימי חודש אלול: "ודיבר עמי ושאל אותי אם נפל עלי פחד בזה הראש חודש אלול, וסיפר לי שעליו נפל פחד גדול ונורא מאד כששמע קול השופר בזה היום שהתחילו לתקוע כי אחזתו פחד ורעדה גדולה, ואמר 'היום הזה אחזני סמר ורעדה גדולה כששמעתי קול השופר'" (חיי מוהר"ן, פ).

רבי נתן מברסלב מכונן את צעדינו בחודש זה ומלמדנו שאף שהחטאים והעוונות רובצים עלינו מכל השנה, ועלינו לרעוד ולפחד נגד מי חטאנו ולהבין ממי התרחקנו – עדין מחובתנו ללכת בבקיאות עצומה ולזכור גודל מעלת שורש נשמותינו, כי עדין השם יתברך נמצא עמנו ולא עזבנו.

השילוב בין הבושה והחרטה לבין החיזוק והשמחה הוא תכלית התשובה וההתקרבות אל הבורא עולם, וכמו שכותב רבי נתן מברסלב:

"בודאי צריך הבעל תשובה לסבול בזיונות ושפיכות דמים מעצמו, כי צריך להתבייש בעצמו מעוונותיו ופגמיו עד שיהיה נשפך דמיו בקרבנו, אבל אף על פי כן צריך להיות בקי בהלכה זאת מאד שלא יבוא על ידי זה לעצבות ומרה שחורה דסטרוא אחרא" (ליקוטי הלכות שבת ז).

בחודש גדול וקדוש זה, עלינו לאחוז בב' הקצוות, להתבייש מפני מי שחטאנו ופשענו לפניו, ומצד שני לזכור את הכח הטמון בנו והקשר הנצחי בינו לבין אבינו שבשמים. בדרך זה נזכה לשנה טובה ומתוקה.

הפרשה פותחת בפסוק המהווה מקור למצות 'בחירה', כפי שנאמר בה: "**ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה**" (יא, כו).

הברכה תבוא בכח קיום המצוות, והקללה אם ח"ו לא נקיים את התורה והמצוות.

...

אם נשאל אדם: 'האם הנך מעוניין לבחור בקללה?' יענה: בוודאי שלא!!

עלינו להבין, מה גורם לאדם ליפול לפח ולבחור בקללה? כיצד קיימת מציאות שאדם נופל ועובר על דבר הלכה? מי לא רוצה חיים זוהרים ומבורכים!?

...

רבי נתן מברסלב מבאר מהו הכח 'הבוחר' באדם, ומה גורם לו לבחור בקיום המצוות או ח"ו להימנע מקיומם? זהו לשונו:

'אך עיקר כל החטאים וכל התאוות שהאדם נלכד בהם והעיקר תאות נאוף רחמנא לצלן... **העיקר הוא מחמת שטות שאינו יודע מכחו, וזה עיקר בחינת מוחין דקטנות'** (ליקוטי הלכות ברכות הרי"ח ד).

רבי נתן מגלה לנו אור נפלא!

יסוד ושורש 'מוחין דקטנות' הוא כשחסרה לאדם הידיעה מגודל כוחו לעמוד איתן נגד הניסיונות התוקפים אותו בכל עת, ובעיקר עליו להכיר בגודל 'קדושת יהדותו' ולהאמין ב'נקודת הצדיק' הטמונה בקרבו.

עצם המציאות שאינו יודע מכוחו זהו 'הרוח שטות' המביאה את האדם לחטוא, כמו שכתוב בגמרא: 'אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות' (סוטה ג).

...

'ראיה טובה' היא ברכה לאדם, כשהמבט נכון הכל נראה אחרת...

אין אדם שחפץ בקללה, אמנם אם טועים ושוכחים מגודל יקרת הנשמה, ניתן ח"ו ליפול בהיסח הדעת למקומות לא טובים.

לצעירי הצאן

אלקי, בושתי ונכלמתי להרים אלקי פני אליך

הפתח לתשובה - להתבייש מאד לפני השם יתברך, עד שיתאדמו פניו מאד.

מתוך מאמר ראש הישיבה

"חשיבותה של מצוה קטנה"

קור בלתי נסבל, ללא שמיכה...

ל הן סיפור מופלא המעובד מהספר "ברכת דוד" ויש בו כדי ללמדנו עד כמה לכל מעשה ואפילו הקטן ביותר יש השפעה ולעיתים השלכותיו הם לדורות, כפי שיסופר להלן. ומעשה שהיה - כך היה:

מעשה שהיה בבחור צעיר כבן שלוש עשרה, שלמד בישיבה לבחורים מצוינים באירופה. בחור זה היה הצעיר שבחבורה. בני הישיבה למדו בבית הכנסת ישן בעיר ואכלו אצל 'בעלי בתים' אשר נהגו להזמין לסעוד על שולחנם. יום פה ויום שם, ולעיתים לא הזמנו לאף בית ונותרו רעבים. מקום הלינה היה בבית הכנסת, שבו היו הבחורים 'שתפסו' את הספסלים, ואילו הנער הצעיר נאלץ לישון על הרצפה!

בקץ עוד היה הלינה על גבי הקרקע הייתה נסבלת, אולם בלילות החורף, בעת שהיה קור עז וסופות שלגים השתוללו בחוץ, המצב היה קשה מאוד, בלתי נסבל בעליל. אף במשך היום סבל הבחור, היות שכמעט כל הלילה נדדה שנתו מעיניו.

יום אחד קיבל מכתב מאחי אימו, שהיה נפח ומסגר במקצועו. דודו ביקש להזמין לבוא אליו ללמוד מקצוע, מאחר וריחם עליו, וכן בשל העובדה, כי לא היו לדודו ילדים, הבטיח לאחינו, כי אם ילמד את המקצוע ויכנס לעסקיו, כל רכושו יוענק לו לאחר פטירתו.

רק לתאר את אותה מלחמה פנימית קשה שהתחוללה בנפש הבחור, מצד אחד אין כתורתנו הקדושה ואי אפשר להעריך ואפילו לימוד של מלה אחת. אולם, מאידך גיסא, כיצד ניתן להמשיך וללמוד במצב זה?

הקושי היה עז ומלחמת היצר הייתה מן הקשות שידע. לבסוף החליט לקבל את הצעת דודו ולעזוב את הישיבה, אך החליט לדחות את קבלת ההחלטה עד למחרת בבוקר. "היה זה הלילה האחרון שאלון על הרצפה הקפואה", חשב הבחור בלבו.

ויהי בחצות לילה, הופיעה לפתע אישה בפתח בית הכנסת. היא הביטה אנה ואנה כמחפשת דבר מה. היחיד שנותר בשעה זו ער היה הבחור הצעיר. היא ניגשה אל הבחור וסיפרה: "זה עתה קמתי מהשבעה של בעלי. נותרתי לבד גלמודה, בלי ילדים, בעלי היה בעל בית חרושת לשמיכות, והואיל ונשארו מספר שמיכות בביתנו אני מעוניינת ליתנם לבחור ישיבה", ואכן הגישה לו על אתר שמיכה חמה שבה יכל מעתה לישון על הרצפה ולא לחוש את הקור העז.

באותו לילה הצליח לישון כדבעי. "מאז", סיפר הבחור, "השינה הפסיקה מלהיות סיבה להפרעה בלימודי". ובעקבות מעשה זה - חזר מאותה החלטה שקיבל אך שעות ספורות מאותו מקרה. הוא המשיך ללמוד ולהתעלות בישיבה בזכות אותן שמיכות.

הימים גדלו אותו בחור ועלה במעלות הקדושה והטוהרה ונפל לאחד מגדולי התורה, שרבים יונקים מתורתו - הרי הוא מרן הגאון רבי אליעזר מנחם מן שך זצ"ל. אותה גברת חשבה כי אינה נותנת לבחור אלא שמיכה בלבד. אך האמת היא שזה לא היה בגדר 'שמיכה' אלא 'מעיל לספר תורה חיי'.

בשנת תשל"ו, ביום חורפי וגשום במיוחד, כשהקור היה עז, פנה הרב שך זצ"ל לנכדו שיזמין ידיד עם רכב עבורו לנסוע ללוויה בבית החיים הישן בחיפה. כל ניסיון לשכנעו שיום זה לא נוח ליציאה מבחינת מזג האוויר עלו בתוהו. נכדו ציפה שאם סבו הגדול כה הטריח עצמו, לבטח מדובר בלוויה של אדם גדול ויהיה שם קהל רב, אולם, להפתעתו המרובה, הלוויה זו הייתה של אלמנה גלמודה ובודדה. בקושי ליוו את מיטתה כמניין אנשים.

הרב שך עמד בגשם במשך כל זמן הלוויה ולאחר סתימת הגולל אמר קדיש. בחזרתם לעבר המכונית עזר הרב מלכת ונשאר על עומדו בגשם היורד בשטף, והרוח הקרה מנשבת בכל עוז. לא הועילו כל שכנועי הנכד להזיזו ממקומו. במשך כל הנסיעה בחזרה לבני ברק שמר הרב על שתיקה ולא ענה לשאלות הנכד. בהגיעם לבית הרב, ולאחר שהחליף את בגדיו הרטובים וחימים עצמו, נענה לבקשת הנכד והסביר מעשיו:

"אישה זו הצילה את חיי. בזכותה נותרתי בישיבה... במשך שנים עקבתי אחריה וכשנודע לי על פטירתה הרגשתי חובה גדולה ללכת ללוויה שלה. לשאלת הנכד: "מדוע לאחר הלוויה השתנה בגשם השוטף דקות ארוכות", השיב הרב: "רציתי להרגיש ולזכור את הקור והסבל הנורא, שהיה לי אז באותם ימים קשים כדי שאוכל להעריך כראוי את הכרת הטוב, אשר חב אני לאישה זו!".

רק לחשוב ולתאר כיצד היה נראה העולם התורני חלילה ללא הגאון. הרי במעשה קטן זה שתרמה שמיכה הצילה את העולם התורני מהפסד 'גדול בתורה', מי היה נותן לנו בתמורה את מפלעיו הגדולים של הרב הגאון זצ"ל למען הרמת קורן התורה והיהדות?..

הכל בזכות שמיכה אחת!

• • •

מעשה בחסיד שנכנס לחנות לקנות איזה חפץ וכאשר שאל למחיר, אמר לו הסוחר מחיר זול מאוד. הבין החסיד שמפני כבודו וערכו הוריד הסוחר את מחיר החפץ. אמר לו החסיד: במחיר כסף באתי אליך לקנות, ולא במחיר יראת שמים...

• • •

בזמן שנתמנה בעל "שאגת אריה" לרב בעיר מין, ביקש להביא את פנקס הקהילה וכתב את עשרת הדברות מילה במילה. ראש הקהילה התפלא על הדבר הזה, ושאל אותו: בשביל מה הוא עושה את זה? השיב: היות שהוא היה בכמה קהילות, ובא לידי מסקנה, שמה שכתוב בפנקס הקהילה יותר קדוש מזה שכתוב בפירוש בתורה.

רבי יונתן אייבשיץ שאל: מה הסיבה כשבא יהודי עם שאלה על כשרות הבהמה, והרב פוסק, טריפה! אין לו טענות אפילו כשיש נזק גדול. אבל כשיש דין תורה בין שני אנשים והרב פוסק לטובת צד אחד, מיד הצד השני נכנס לכעס גדול למרות שהנזק קטן?.

"זה בגלל שלא איכפת לו כל כך הנזק שלו, כמו שהוא מצטער על הרווח של חבריו!" – ענה ר' יונתן.

• • •

פעם באו אנשים לספר לרב העיר בסוד, שישי בעיר אדם אחד שקרוב למות מרעב, 'אדם זה מכובד מאוד, בהיותו נצר למשפחה מכובדת, לכן אינו רוצה לספר את מצבו ולקבל עזרה מאף אדם' – הוסיפו לומר לרב. אם ככה אמר הרב: אז הוא ימות מכבוד ולא מרעב!

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

יראה מאהבה

מחמישים איש, אבל האווירה הייתה מחשמלת. ראש השנה באומן, גם במיעוט מתפללים, היה מעמד אדיר האח... האח... התפילות של רבי אברומל'ה... מי יבין ומי ישיג את טעם הגן עדן, שהם נסכו בנו, הייתה זו תפילה מתוקה מדבש, ההשתפכות, ההתעוררות, הדבקות, הכיסופים הכל בער כיורה רותחת".

דמויות רבות מיוחדות ראה ר' נחמן בהגיעו לאומן בימי ילדותו. "אני זוכר את אנ"ש מתרכזים סביב הצינון בערב החג, הייתה יראה כזו באוהל "יראת הרוממות" אחודה יחדיו ב"יראה מאהבה". סביב האוהל היה קיים עוד בית הקברות הישן שנהרס במלחמה. היינו נכנסים לומר שם תהילים ותיקון הכללי. היה מעקה גדול שהקיף את האוהל ואנחנו עמדנו למעלה ומחוץ לאוהל והתפללנו". שלוש שנים לפני

מי יבין את טעם הגן עדן... ר' נחמן ירוסלבסקי

שעלה ארצה, סגרו הרוסים את הקלויז. "כשהגענו לראש השנה גילינו שהקלויז סגור. בצר לנו התארגנו במהירות, שכרנו וילה בשוק הגדול של אומן, ושם התפללנו. בשנה האחרונה לפני עלייתי ארצה כבר לא נתנו להתפלל בוילה ששכרנו, אז ר' ברוך גצע'לס צ"ל מצא בדרך היורדת אל הצינון, 'חורבה' להתפלל בה, שם התקיים ה'קייבוץ' באותה שנה".

(מגזין "ניצוצות" תשרי תשע"ג)

רנחמן ירוסלבסקי זכה לנסוע לאומן לקייבוץ מגיל תשע ועד גיל שתים עשרה, מלבד נסיעה בודדת שזכה עוד קודם היותו בן שש. נסיעות אלו חקקו ברבי נחמן 'הרגשים' של נסיעה לצדיק, לימים תיאר את מה שחווה בנסיעה אצל מקום משכן הצדיק בימי ראש השנה. וכה סיפר:

"הנסיעה לאומן הייתה מורכבת מאד בימים ההם. היינו יוצאים ממוסקבה ונוסעים עם העגלה לקייב. הנסיעה הייתה אורכת לילה שלם. משם היינו נוסעים לעיר קזאטין, שם היינו עולים על רכבת לאודסה, שעברה דרך אומן. הנסיעה הייתה נמשכת קרוב ליומיים. אבל אף אחד לא התלונן. ראשית מכיוון שאלו היו תנאי הנסיעה אז, לא הכרנו משהו אחר. אך הסיבה העיקרית הייתה עצם הכיסופים והגעגועים לאומן, הקושי בנסיעה לא הייתה משמעותית כלל בדרך להגשמת המשאלה".

"הייתה המולה רבה מאד לפני ראש השנה, מעטי המעט שהיו באים לקייבוץ היו מתקבצים מכל רחבי רוסיה, גם מסמרקנד וממקומות רחוקים. היו כאלו שנסעו משך שבועיים ימים!". "התפילות היו מתקיימות בקלויז הגדול שהיה מלא בספסי המתפללים, שהיו מעט יותר

פתגם השבוע

כשתופסים בזמן שילד סטה מן הדרך יכולים לתקן

מתוך הספר 'פיקודין משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שאוק להצלחת משפחת שרון להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

תלמיד נאמן לנצח

”אך אמר: רבינו ז”ל בוודאי יתקן הכל מעל פניו. ובבוקר החליש מאוד בשעת תפילה, ובא אליו הצדקת אדל תחיל ואמרה: למה תחרישו? הלא צריך להרבות בבכיה והוא ז”ל לא הסכים על זה, ואמר שיש לו שונאים גדולים, רק לימד אותנו איך להתפלל בעבורו: שיאמרו בהתבודדות שימָצָא לו זכות איך הוא כתב דברי רבינו ז”ל וסידר אותם והידר אותם, גם עתה רוצה להדפיס, וְכֵן חייכם תלוי בי...”

לעת זקנותו, עלה רבי לייבלי לארץ הקודש עם זוגות מרת ביילא לאה והתיישב בצפת, שם נסתלק בכ”ב מנחם-אב, בשנות התר”כ, ומנוחתו כבוד בבית החיים שבו טמונים האר”י הקדוש וגוריו.

זכה לתימן בצפת. מראה העיר צפת בימים ההם

חלומות של אמת

זכה רבי לייבלי להותיר אחריו בן גדול מבחירי תלמידיו מוהרנ”ת, הלא הוא החסיד הנלהב רבי נתן מטבריה. בניו הנוספים של רבי לייבלי, רבי מיכל ורבי זאב, התגוררו בטייטרא שברומניה.

בכל פעם שחלה רבי נתן מטבריה, היה שולח מכתב לאנ”ש דצפת ומבקש שיתפללו בעדו על ציון אביו ועל ציוני שאר אנ”ש הטמונים שם (נתיב צדיק, נה, נט, פו, קכב, קנב).

עובדה מפליאה היא, כי רבי לייבלי הופיע בחלום לבנו רבי נתן, שלוש פעמים בשבוע אחד, ודיבר עמו על דברים הצריכים תיקון, כפי שכותב רבי נתן מטבריה באריכות במכתבו לבנו ר’ אייזיק, ומוסיף: ”ואמר סימן שהחלום הוא באמת, כי לפעמים דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין, וסימן אם הוא אמת

החלום, שתיכף בבואך תשיג מכתב מבני מיכל נ”ו מהעניות והדחקות שלו, וכך היה...” (שארית ישראל, מכתב ט).

הי אלה ימים של מחלוקת קשה נגד חסידות ברסלב ובפרט נגד התלמיד הגדול רבי נתן מברסלב ז”ע, אך בעוד שלרבים מהחסידים היה זה קשה עד מאד להישאר מתלמידיו של רבי נתן, הוא עמד לצד מוהרנ”ת גם כשהמחלוקת נגדו סערה בעוז וכל מקורביו נרדפו עד הנפש.

למען המשפחות הסובלות

השבוע חל יום האיציטי של רבי יהודה מברסלב, המכונה רבי לייבלי ראובנ’ס – על שם חותנו רבי ראובן, מתלמידיו מוהרנ”ת המובהקים היה רבי יהודה מברסלב, רבי לייבלי התגורר בפאתי העיר ברסלב ובין כתלי ביתו נעשתה פעילות גמילות-חסדים כדי לתמוך בפרנסת ביתם של חסידי ברסלב העניים והאביונים, שבגלל היותם נרדפים ומנודים, גם סבלו חרפת רעב.

מעט לעת, בשעת לילה מאוחרת, היה נוקש על חלון ביתו החסיד רבי יצחק משעררויץ, שעבד בטחנת הקמח של קרובו הגביר משה חינק’ס. רבי לייבלי, שכבר המתין לנקישותיו, היה יוצא אל החצר ופורק יחד עמו מן העגלה, שקי קמח ולעתים גם חריצי גבינה וחמאה, שהועברו בזריזות אל תוך ביתו, משם, עשו אחר כך את דרכם אל בתיהם של מוהרנ”ת ושאר החסידים.

רבי לייבלי עמד בקשר מתמיד עם מוהרנ”ת והיה קרוב אליו מאוד. מוהרנ”ת מזכירו רבות במכתביו ומכנהו ”דידי ר’ לייבלי חתן ר’ ראובן”. במכתבו מיום ג’ פרשת צו תקצ”ה, בשיאם של התלאות והרדיפות, כותב מוהרנ”ת לבנו רבי יצחק: ”ואין לשום אדם במה לנחם את עצמו, כי אם במעט הטוב שזוכה לחטוף במעט הימים הרעים האלה, כי רק לזה נברא, לסבול עמל בשביל התורה והעבודה.”

”ואם אינו זוכה, סובל עמל בשביל גיהנום חס ושלום שעל זה הזהיר התנא ‘במטותא מייניכו לא תירתו תרתו גיהנום’ (-) בבקשה מכם, שלא תירשו שני גיהנום, יומא עב). מה אומר לך בני חביבי מחמד נפשי, כבר הרביתי לדבר בזה הרבה וגם בשעה זאת דיברתי מזה עם ר’ לייבלי חתן ר’ ראובן, אך עדיין צריכין לדבר מזה ולזכור זאת בכל יום.”

רבינו יתקן הכל

בהיותו קרוב למוהרנ”ת, זכה רבי לייבלי לעמוד לצדו גם בימי האחרונים, סמוך להסתלקותו לגנוי מרומים, וכה מובא ב’מכתב ההסתלקות’ שכתבו אנ”ש דברסלב: ”ואור ליום ה’ קודם אור יום ב’ שעות, בא אליו ר’ מאיר יהודא ור’ לייבלי ואמר: ‘המלאך דומה בא אצל האדם ומבקע כריסו ומפיל על פניו’ ואמר: ‘אוי, ובפרט כשיש רפואה בבטן זה אש להבה”

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ”ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ”י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למונות "נחלי המשפט"

בית דין אזרי לדיני ממונות נתון מענה מקצועי ויעיל ע”י דינים מומחים ומנסים ברשות האב”ד הגאון הרב שלמה סוסייה שליט”א הגאון הרב שמואל שטרן שליט”א (מ”ץ ודין, ראש 'שיבת נחלי נצח')